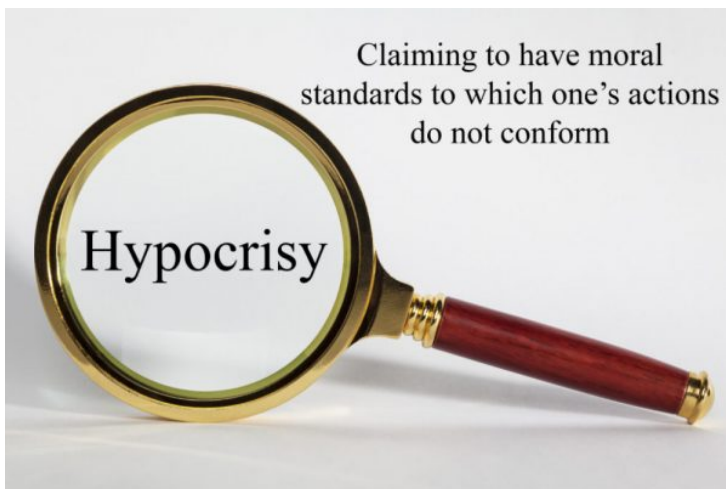

Artister, frihet och medierna

Rap, frihet och medierna

Idag uppmärksammade Sveriges Radio och SVT upprepade gånger förtrycket av artister i Kuba?. Hur är det med Public Service och opartiskheten? Det frågar vi oss ständigt. Detta är bara ett av otaliga exempel. Public Service kan bara betecknas som statsfinansierad propaganda. Här kan man slänga ur sig att det vara bättre på Kuba innan revolutionen, här kan man påstå att folk sitter inne för en sångtext, här kan man vräka ur sig att Kubas president tagit sig mödan att svara med en annan sång osv. osv. Civil Rights Defenders, en USA-anknuten "människorättsorganisation" verkar ha öppna dörrar till Public Service. Ett journalistiskt haveri.

Den kubanske sångaren Yulien Oviedo fick för sig att säga att 'Kuba är ingen diktatur'. Då ställdes omedelbart hans konserter i Miami in. Haila Maria Mompié och Paulito FG, salsamusiker, fick sina framträdanden inställda i USA för att vara 'talespersoner för Castroregimen'.

Gente de Zona och Dexember Bueno blev också bojkottade. Men de reagerade i tid: De gjorde ljudliga uttalanden mot Kubas regering och deltog i en musikpamflett kallad 'Patria y Vida'. Därmed räddade de sina karriärer. Och fick till och med träffa borgmästaren i Miami.

Också Yulien Oviedo följde de tidigare exempel för att undvika en kommersiell bojkott i Miami. Han har bett om ursäkt och på TV förklarat: 'visst är det diktatur i mitt land? poliserna slår kvinnorna?'

Vad får vi höra om artisternas frihet i Miami? Har vi kunnat läsa eller höra något om detta i medierna som talar om 'censur av artister' i Kuba?

I Marocko har rapparen Gnawi dömts till ett års fängelse för att ha kritiserat monarkin. I Spanien har den katalanske rapparen Elgio dömts till sex månaders fängelse, bara två veckor efter att rapparen Pablo Hasél tvingades in i fängelset för samma 'brott'. Men de förföljda rapparna, enligt medierna, finns i Kuba.

En av dem är Maykel Osorbo som gett ett stort antal intervjuer till internationella medier. För några månader sedan gick han ut på sociala medier: 'Jag hör till dom säger att lamslagningen av den kubanska ekonomin absolut borde komma från Trumpadministrationen. En riktig förflamning. Blockera kusterna, så att inget kan komma in och inget kan komma ut. Som de gjort mot Venezuela, allt blockerat, vartenda fartyg, allt. Blockera på riktigt, så att de inte har någonting. Det vi behöver göra är att öppna eld, bror. Vill du att det ska bli en ändring? Eld! Jag stöder till och med en invasion. Ska de invadera Kuba? Kör på!'

Hur många års fängelse skulle han ha dömts till för en liknande uppmaning till terrorism mot sitt land i Marocko eller Spanien?

Polisingripanden i samband med sociala protester har de senaste två åren medfört 34 döda i Chile, 32 i Bolivia efter statskuppen, 13 i Colombia, 8 i Ecuador, 2 i Peru. Men medierna reserverar ordet 'förtryck' mot ett land som aldrig sett en polischock mot demonstranter.

I en rapport från FN:s speciella sändebud Alena Douhan säger hon att USA:s och EU:s sanktioner mot Venezuela förintat 99 procent av landets inkomster, med 'förödande' konsekvenser för landets befolkning. Men vad får vi läsa i pressen? Att rapporten är 'vinklad' om 'sanktionerna mot Maduro?', att hon är en FN-'reporter' som stöds av själve Maduro.

I Medellin, Colombia, hittade man för några dagar sedan 906 icke-identifierade lik. Sedan 1997 har 120 000 personer i Colombia 'försvunnit'. Dessutom närmare 6 400 oskyldigt mördade civila, som av krigsmakten presenterats som gerillamedlemmar. 80 procent av dessa mord skedde under regeringen Alvaro Uribe, som nu är politisk chef under den nuvarande presidenten Ivan Duque. Kan man tänka sig att enda av dessa tusentals utomrättsliga avrättningar skulle hänt i Kuba? Hur många upprörda artiklar, intervjuer, fördömanden, uttalanden och sanktioner skulle vi då fått?

I februari beslagtogs den brittiska polisen 22 300 kilo kokain gömd i en last av bananer. Lasten kom från Colombia. I Financial Times kunde man läsa att i Colombia 'tillverkar mer kokain idag än under tiden med Pablo Escobar.' Enligt FN kommer 70 procent av världens kokain från Colombia. Men faktum är att det land som kallas 'knarkstat', det är Venezuela!

Spaniens utrikesminister reste för några dagar just till Colombia. För att tala om knarkhandeln? För att diskutera de 76 massakrer och de 310 sociala ledare som mördades 2020? Nej, nej, för att med Colombias regering diskutera situationen i Venezuela!

I Barcelona miste en yngling på 19 år synen på ett öga på grund av en projektil från polisen. Det skedde under en av protesterna mot fängslandet av rapparen Pablo Hasél. Några dagar tidigare höll en annan yngling ett uppviglande nazistiskt tal i samband med ett möte av Francoanhängare. Om pojken som förlorade synen på ett öga får vi inte ens veta namnet. När det gäller den andre vet vi alla detaljer om hans liv och hans fascistiska idéer tack vare ett stort antal intervjuer i den spanska pressen.

USA:s regering har sagt att ansvaret för mordet och styckningen av journalisten Jamal Khashoggi 2018 ligger på arvprinsen i Saudiarabien. Utrikesminister Antony Blinken säger att 'det är ett oacceptabelt uppträdande'. Men han tillägger: 'Vår relation till Saudiarabien är större än någon individ.' Det blir förstås inga sanktioner varken från USA eller EU. Men från båda dessa mot Ryssland och Vitryssland för påstådda kränkningar av mänskliga rättigheter. Det verkar ju väldigt konsekvent, eller hur?

Cubainformacion 210310 (med utförliga källhänvisningar i originalet)

Rap y libertad: Marruecos, Cuba y España

Gillar du det Svensk-Kubanska Föreningen gör?

Vill du bidra till kampen mot den omänskliga blockaden?

Swisha en 20:a eller valfri summa till

123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Ett ännu mer betydelsefullt stöd är medlemskap!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)